

CINECLUB GARBÍ

Temporada 2009-2010
1er quadrimestre

THE VISITOR. 27 de novembre 2009
UN CUENTO DE NAVIDAD. 11 de desembre 2009
VALS CON BASHIR. 8 de gener 2010
VACACIONES DE FERRAGOSTO. 22 de gener 2010
PARANOID PARK. 5 de febrer 2010
MOON. 19 de febrer 2010
ELLING. 26 de febrer 2010

Lloc de les sessions: Centre cultural de Malgrat de Mar (C/ Carme, 26)

Horari de les projeccions: 22.30 hores

Les pel·lícules seran projectades en versió original amb subtítols.

El Cineclub Garbí es reserva el dret a modificar i/o canviar les pel·lícules de la temporada o el lloc de les sessions si alguna causa major ho fes necessari.

www.cineclubgarbi.org
info@cineclubgarbi.org

L'activitat del cineclub compta amb el suport de l'Ajuntament de Malgrat de Mar que subvenciona parcialment la temporada.

Ajuntament de
Malgrat de Mar

MOON

Divendres 19 de febrer 2010

REGNE UNIT, 2009. Direcció: Duncan Jones. Guió: Nathan Parker. Producció: Stuart Fenegan i Trudie Styler. Fotografia: Gary Shaw. Muntatge: Nicolas Gaster. Intèrprets: Sam Rockwell (Sam Bell), Kevin Spacey (veu de Gerty), Dominique McElligott (Tess Bell), Kaya Scodelario (Eve Bell), Benedict Wong (Thompson). Durada: 97 min.

Sam Bell és enviat a la Lluna per extreure un gas que hauria de resoldre tots els problemes energètics del planeta. Després de tres anys sol a la base lunar, lluny de la família, arriba l'hora del retorn a la Terra i comença a patir unes estranyes al·lucinacions...

Moon ha estat una de les sorpreses que ens ha portat el cine independent més arriscat. Una pel·lícula de ciència-ficció fascinant que compta amb un sol personatge, i que ret un homenatge al cinema fantàstic dels anys 70. La pel·lícula és el debut de Duncan Jones, el fill de David Bowie, i que ha arrasat per tots els festivals per on ha passat, i ja podem dir que es tracta d'un títol de culte imprescindible de la present temporada.

ELLING

Divendres 26 de febrer 2010

NORUEGA, 2001. Direcció: Petter Næss. Guió: Axel Hellstenius; basat en una novel·la de Ingvar Ambjörnson. Música: Lars Lillo-Stenberg. Fotografia: Svein Krøvel. Intèrprets: Per Christian Ellefsen (Elling), Sven Nordin (Kjell Bjørne), Marit Pia Jacobsen (Reidun Nordstletten), Jørgen Langhelle (Frank Åslil). Durada: 90 min.

SESSIÓ ORGANITZADA PER L'HOSPITAL DE DIA I LLAR RESIDÈNCIA DE MALGRAT

Inclou col·loqui. Entrada gratuïta

Elling explica la peripècia de dos homes madurs amb problemes psíquics, Elling i Kjell, als quals es dona l'oportunitat de reintegrar-se a la societat, al món real, després de dos anys internats en un hospital psiquiàtric. Tot es complicarà una mica més quan apareix una dona en la vida d'un dels protagonistes.

Lluny del dramatismes i sensibleria d'altres films que han tractat temes similars, aquesta és una història de superació vista de manera còmica, amb aquesta habitual actitud intel·ligent del cinema escandinau d'anàlitzar les coses rient-se d'un mateix.

THE VISITOR

Divendres 27 de novembre 2009

EUA, 2007. Direcció i guió: Tom McCarthy. Música: Jan A.P. Kaczmarek. Fotografia: Oliver Bokelberg. Muntatge: Tom McArdle. Intèrprets: Richard Jenkins (Walter Vale), Hiam Abbass (Mouna Khalil), Haaz Sleiman (Tarek Khalil), Danai Gurira (Zainab), Maggie Moore (Karen), Richard Kind (Jacob), Amir Arison (Sr. Shah). Durada: 103 min.

Un professor universitari amb una vida d'allò més grisa arriba a casa i es troba que una parella d'estrangers s'hi ha instal·lat a viure. No li queda altre remei que aprendre a conviure amb ells. Aquesta irrupció canviarà notablement la seva vida i li obrirà nous horitzons que no podia ni sospitar.

The visitor és una de les grans sorpreses de la temporada. Una comèdia dramàtica del director de l'entrançable **The station agent**, Tom McCarthy. **The visitor** és una d'aquelles pel·lícules que de mica en mica es van guanyant l'espectador, i aconsegueix que els seus personatges se'ns facin molt propers. I en destaquem també l'immens treball del personatge principal Richard Jenkins. Una forma immillorable de començar la temporada.

UN CUENTO DE NAVIDAD

Divendres 11 de desembre 2009

FRANÇA, 2008. Direcció: Arnaud Desplechin. Guió: Arnaud Desplechin i Emmanuel Bourdieu. Música: Grégoire Hetzel. Fotografia: Eric Gautier. Intèrprets: Catherine Deneuve (Junon), Jean-Paul Roussillon (Abel), Anne Consigny (Elizabeth), Mathieu Amalric (Henri). Durada: 143 min.

Els tres fills supervivents de la família Vuillard han pres camins dispersos i no s'avenen entre ells. S'hauran de reunir per força, en un dinar de Nadal, quan es descobreix que la mare pateix una malaltia que sols es podrà curar si un d'ells és un donant de medul·la òssia compatible. La trobada, però, farà reaparèixer un munt de fantasmes familiars que es remunten molts anys enrere.

Des de que es va estrenar al festival de Cannes, **Un cuento de Navidad** s'ha convertit en una de les pel·lícules preferides de la crítica, que ja l'ha assenyalat com una de les millors de l'any 2009. El director traça magistralment la soledat dels personatges enmig del que se suposa que ha de ser un càlid refugi familiar. Una esplèndida tragicomèdia.

VALS CON BASHIR

Divendres 8 de gener 2010

ISRAEL, FRANÇA I ALEMANYA, 2008. Direcció i guió: Ari Folman. Producció: Ari Folman, Yael Nalilieli, Serge Lalou, Gerhard Meixner. Música: Max Richter. Muntatge: Nili Feller. Direcció artística: David Polonsky. Durada: 90 min.

Ari és un director de cinema israelià. Cada nit, té el mateix malson: vint-i-sis gossos el persegueixen fins que no pot més. Ajudat per un amic, arriba a la conclusió que el somni està relacionat amb alguna cosa que li va passar a la guerra del Líban quan era soldat. Intentant recordar, s'entrevista amb els seus vells camarades d'armes.

Basada en la pròpia experiència del director, **Vals con Bashir** és una revolucionària pel·lícula d'animació, que sorprenentment pren la forma d'un fals documental. Una proposta arriscada que reflexiona sobre l'absurditat de la guerra i que fa que els espectadors s'oblidin que estan veient animació. La pel·lícula va ser premiada al Festival de Cannes i als Globus d'Or.

VACACIONES DE FERRAGOSTO

Divendres 22 de gener 2010

ITÀLIA, 2008. Direcció: Gianni Di Gregorio. Guió: Gianni Di Gregorio. Producció: Matteo Garrone. Música: Rachev & Carratello. Fotografia: Gian Enrico Bianchi. Intèrprets: Gianni Di Gregorio (Gianni), Valeria De Francisicis (mare de Gianni), Marina Cacciotti (mare de Luigi). Durada: 75 min.

Giovanni viu com pot en una casa del Trastevere de Roma, fent companyia a la seva mare ja gran. Els seus problemes econòmics van cada cop a pitjor, fins al punt que el llogater li fa una curiosa oferta: li perdona el lloguer si acull la seva mare durant un pont festiu.

Vacaciones en Ferragosto és una d'aquelles pel·lícules que s'estrenen discretament a l'estiu i que acaben convertint-se en un dels èxits de la cartellera dels cinemes en versió original. I és que **Vacaciones en Ferragosto** té tots els elements per agradar: una història simpàtica, uns personatges que cauen bé i moltes situacions divertides. Una petita joia plena de frescor amb un lleuger aroma a la comèdia clàssica italiana.

PARANOID PARK

Divendres 5 de febrer 2010

EUA I FRANÇA, 2007. Direcció, guió i muntatge: Gus Van Sant. Guió: basat en la novel·la de Blake Nelson. Fotografia: Christopher Doyle i Rain Kathy Li. Intèrprets: Gabe Nevins (Alex), Dan Liu (detectiu Richard Lu), Jake Miller (Jared), Taylor Momsen (Jennifer), Lauren McKinney (Mac). Durada: 85 min.

Alex, un adolescent aficionat al skate, accidentalment mata un guarda de seguretat als voltants del Paranoid Park, un parc públic conflictiu de Portland. Alex decideix no comentar-ne res a ningú...

El guió està basat en la novel·la homònima de Blake Nelson, i continua l'estiu narratiu d'altres pel·lícules de Gus Van Sant com **Gerry**, **Elephant** o **Last Days**, que conformen una mena de tetralogia de l'adolescència nord-americana. Paranoid Park no és una pel·lícula fàcil, però un cop entres en el seu univers quedés atrapat a les seves bellíssimes imatges i hipnòtic ritme. Un film fascinant en tots els sentits que ens condueix a pensar sobre el tipus de generació que ens ve al darrere: sense emocions, sense il·lusions i amb un nul esperit de rebel·lió.